

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia: BRAȘOVU, piața mare, Târgulul Inului Nr. 30.
Arhivele nefrancate nu se primesc. Manuscrisurile nu se restituie.
Stirurile de anunțuri: Brașov, piața mare, Târgulul Inului Nr. 30.
Inserate mai primesc în Viena E. Moser, Haasenstein & Vogler (Otto Moas), H. Schalek, Alois Herndel, M. Dukse, A. Oppelk, J. Donnaberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Kékstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Dawbe; în Hamburg: A. Siemer.
Prețurile inserțiilor: o serie în armonie pe o săptămână 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o seriă 18 cr. v. a. sau 40 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU XVI.

„Gazeta” este în fă-careți
Abonamente pentru Anstro-Ungaria.
Pe un an 12 fl., pe șase luni 8 fl., pe trei luni 5 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
a administrațiune, piața mare, Târgulul Inului Nr. 30 etagiul I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 8 fl., pe trei luni 3 fl. Ună esemplară 5 cr. v. a. sau 15 bani. Atâtă abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 165.

Brașov, Joi, 29 Iulie (10 August)

1893.

Ce se se'ntempele cu naționalitățile?

Brașov, 28 Iulie st. v.

S'a încinsu o interesantă dispută între faimosul Kosztenszky Geza și diaristul Dr. Jancso Benedek cu: privire la cestiunea naționalităților.

Celū din urmă, scriindū despre conferența română din Sibiu, a criticatū, precum scimū, în „Egyetértés”, pe Kosztenszky pentru ideile, ce le desfășurā în cunoscuta sa broșurā politicā, în care dīce între altele: „La o parte cu minciuna convenționalā cā noi nu voimū se despoimū poporele nemaghiare de naționalitatea lorū! Negreșitū aceștia o voimū și aceștia trebuie se-o voimū!”

Asemeni ideii, dīse d-lū Jancso Benedek, nu numai cā nu corespundū adevērului, dēr dau nutremētū agitațiunei dușmānoșe în contra națiunei maghiare, ceea ce s'a vēdūtū la conferența română. Aici aū fostū es-ploatate în toate variațiunile contra Maghiarilor cuvintele lui Kosztenszky și faptulū, cā ministrulū de interne a exprimatū prin fișpanū mulțămirea și recunoștința sa pentru broșura politicā a acestuia: și Românii cei mai moderați în cugetarea lorū au credūtū, cā recunoșcerea ministrului înseamnă, cā guvernulū și societatea maghiarā au primitū frazele politice ale lui Kosztenszky de acsiomā a lorū. Dēr, adause d-lū Jancso, conducētorii romāni sciu prea bine, cā Kosztenszky nu e vr'unū omū de însemnătate politicā și cā ministrulū de interne n'ar fi putūtū fi așa de naivū a sancționa cu recunoștința sa acea declarațiune a lui Kosztenszky, decât ar fi cetitū broșura lui.

Intr'adevērū, cā ministrulū Hieronymi declarā acuma printr'unū comunicatū, ce l'amū publicatū intr'unulū din numerii trecuți ai fōiei

nōstre, cā n'a cetitū acea broșurā și a mulțumitū numai simplu autorului, cum se mulțumesc la asemeni oca-siuni, pentru cā i-a prezentatū unū esemplarū alū broșurei sale.

Pe Kosztenszky însă, se vede, nu'lū preocupā atâtū întrebarea, decât d-lū Hieronymi subscie orī nu „nenorocita sa frasā”, cum o numesc Dr. Jancso Benedek, cī'lū dōre, cā acesta din urmă flū ia peste piciorū și îi denegā orī ce însemnătate ca omū politicū între Maghiari. De aceea se silesc a'și justifica vederile sale politice intr'o scrisōre, ce-o publicā în „Egyetertés” dela 1 Augustū a. c.

Vomū comunica cetitorilorū noștri și cuprinsulū acestei scrisōri forte caracteristice, la care rēspunde d-lū Jancso Benedek printr'unū nou articolū adresatū diarului „Egyetertés” și reprodușū de noi mai josū.

Deocamdatā ne mārghinimū a constata, cā Kosztenszky pentru a'și apēra vederile sale politice se provōcā la faptulū, cā aceste vederi suntū ađi lāfite în cercurile cele mai estinse maghiare și cā prin urmare chiar greșite și necorecte se fiā, nu se pōte fi respinșe cu atāta necrutare și lipsā de considerațiune personalā, cum o face d-lū Jancso în „Egyetertés”.

Rēspunsulū lui Dr. Jancso Benedek la scrisōrea de mai susū, n'atinge cestiunea, intru cātū vederi ca ale lui Kosztenszky suntū ađi lāfite între Maghiari, ci face numai unele constatāri și afirmāri, carī au de scopū a rēsturna teoria desnaționalisării.

Disputa se învērtesce împrejurulū întrebării, decât pōte esista orī un statulū ungarū, ca statū unitarū naționalū, fără ca poporele nemaghiare să fiā despoiate de naționalitatea lorū?

Kosztenszky dīce: statū națio-

nalū unitarū maghiarū nu pōte fi decât vorū esista intr'insulū naționalitāți ca individualitāți deosebite naționale, ergo trebuescū nimicite naționalitățile.

Jancso rēspunde: Pōte fi statū unitarū naționalū maghiarū și fără a nimici naționalitățile nemaghiare, e vorba numai se se gāsescā unū modus vivendi între ele și statulū maghiarū.

Kosztenszky dīce: Toți Nema-ghiarii trebuie se se facā Unguri!

Jancso rēspunde: Nu trebuie se se facā Unguri, ci numai se'nvețe unguresce!

Unulū vrea se creeze statulū unitarū naționalū prin forță, celalaltū prin „supremația moralā a cultūrei maghiare.”

Disputa e interesantā și de mare însemnătate actualā, de aceea voimū a analiza intr'unū viitorū articolū pārerile amēndurora.

Voci asupra conferenței.

Sub titlulū „Conferența română din Sibiu” fōia germanā din München „Allgemeine Zeitung” scrie între altele:

„Ce priveșca desbaterile și hotăririile conferenței române, se observā în foile maghiare cele mai grosolane minciunī în aprecierea lorū. Unii susținū, cā au învinsū „moderații”, alții dīcū, cā „ultraștii” au rēmasū învingētori. De faptū însă lucrul stā așa, cā în desbaterile comisiunei de 40 au fostū, ce i drept, discusiuni agitate și schimbāri de idei, dēr nu era vorba aici de fondulū atitudinei poporului romānū, ci de cestiuni de formā și esecutivā. Inseși desbaterile s'au sfirșitū cu deplinā înțelegere, ceea ce cumpānescē forte multū; cāoi în consecuență Românii din Ungaria rēmanū pe lângā politica lorū de pasivitate. Deci aprōpe trei milione de cetățeni se consi-dērā în propria lorū țērā de amenințați și

pāgubiți în cele mei mari interese de viață și refusā aprobarea legilorū și instituțiunilorū esistente. Acēstā atitudine a Romānilorū pōte fi regretatā, ba chiar și condamnatā (??), dēr nioi decâtū nu pōte fi ignoratā, ci dinpotrivā, trebuie se se fiind sēmā de ea. Mēsuri represive, amenințāri, prigoni-ri judecātoresci, condamnāri, temniță, confiscāri etc. în locū de de-ajuta, mai multū agravēzā rēulū.

Noi credemū, cā din punctū de vedere alū țērii, situațiunea dupā conferența a devenitū și mai seriōsā. Escepciune făcēndū dela asistența pasivā a numēroșilorū oșpeți politici și nepolitici din Romānia, este mai pe susū de tōte importanță, cā solidaritatea de multū doritā a tuturorū Nema-ghiarilorū, a intratū în primulū stadiu alū realizării. Participarea reprezentanților slovaci și a probārilor sosite dela Croați și Sērbi meritā tōtā atențiunea, și pentru unū omū politicū ele suntū unū advertimentū destulū de clarū...

Nu scimū ce politicā va observa în viitorū guvernulū din Pesta față cu naționalitățile nemaghiare. Sistemulū de până acuma s'a doveditū rēu, ēr' continuarea acestui sistemū nu pōte decâtū se sporēscā rēulū și se provōce pericole seriōse... Statulū ungarū trebuie se considere de-unū interesū vitalū alū sēu, ca naționalitățile nu numai se fiā scutite în cultura lorū spiri-tualā și materialā, ci se primēscā chiarū ajutorū pozitivū în aspirațiunile lorū culturale din partea statului și a guvernului din mijlocēle publice. Bunāvoință și dreptate! Altfelū de mijlocē nu potū aduce o schim-bare și o delaturare a primejdiilorū, ce se ivescū, cāoi — șovinismulū prigonitorū, e celū mai mare dușmanū alū statului ma-ghiarū!

„La cestiunea de naționalitate”.

Sub titlulū acesta d-nulū Dr. Jancso Benedek publicā în „Egyetertés” dela 7 Augustū unū articolū polem-icū, dreptū rēspunsū lui Geza Kosz-

FOILETONULŪ „GAZ TRANS.”

(2)

Unū visū scurtū.

— Novelā —

(Fine.)

Era o sērā frigidōsā de Februarie.

Fulgī mērunți de nea suflāți de vēntū se sbāteau de ferēstra odāii mele. Pe stradā era liniște și numai din când în când se mai audia huruitulū vre-unei trāsuri în-tārziate. Eram indispusū.... Tōtā ziua mē duruse capulū.... Cāți-va tăciuni în sobā nu mai erau în stare se o mai ținā caldā. Mē cuprinse frigulū.... Mē sculai, luai mantaua în spate și începui se măsurū odaia cu pași mari.... Ași fi vrūtū se fumezū, dēr cu tōte cā scormonii tōte buzunarele, nu aflai tutunū.... Nēcājitū imī continua mersulū meu regulatū... E liniște, numai ferestrele, slābite de bētrānețe, zir-nāiau suflate de vēntū.... Cēsulū de pārete bātū cadențatū de nouē orī cu limba lui de metalū.... Stētui pe looū.... Scosei cēsulū meu de buzunartū, mē uitai la elū lungū, lungū și nu pricepui nimicū.... Mē apropiai de masā ca se-lū priveșcū la luminā.... „A, nu umblā, sciamū”, bolborosii eu, ilū dusei la ureche și ilū bāgai în buzunartū.... Imī reluai pāsirea mea monotonā dela usā până

la masa de scrisū.... Ceva eclipsesc pe unū dulapū.... Ce se fiā ore?... Mē apropiai.... Era fluerulū de oșū, amiculū meu din copilāria.... Când ilū zārīi, am surisū fără voiā și ilū luai josū.... Era plinū de colbū. Scoți batista din buzunartū, o bagū ēr la locū și ștergū fluerulū de cāptășela mantalei.... Incepui se cāntū.... Sunetele imī gādileau plăcutū urechea, ēr jalea baciului așa începui se o doinescū de duiosū, încātū mē nāpādirā lacrimile. Totū mai multū, totū mai multū mē oufundai în cānteoū, ēr su-fletulū meu, contopitū cu minunatele acor-duri, imī sbura departe departe prin munții idilici, între carī mē nāsousem. La sfērșitū, obositū de atāta suflare, lāsai sunetele totū mai incetū, totū mai incetū, până ce ele se perdurā intr'unū pianissimo lungū și linū, care se asemēna cu unū suspinū jalnicū și prelungū....

— „Bravo”, audii de-odatā la spatele mele o voce tunātōre.

Mē întorsei. În pragulū ușei stetea... Lazărū Danū.

Elū intrase pe când eu eram cu totulū cufundatū în cāntare și rēmasē înmār-muritū cu mēna pe cleanță.

— „Tu aici?” ilū întrebai eu miratū, scāpāndū mī fluerulū din mână.

— „E idilicā intr'adevērū viēța ta de

profesorū, de care atātū visai. Nici chiar frigulū, care stā se-mi degere totū corpulū, n'are nioi o inriurire asupra ta. Afurisitulū cēla de fluerū m'a induioșatū și astā-datā pānā'n adēnculū sufletului”, dīse elū inchi-dēndū ușa.

— „Lazărū....” voi eu se întrebū.

— „Nu mē întreba cum de-am venitū la tine, și-oiu spune mai târziu, sciu cā mē ierți, nu-i așa? Eu am fostū de vinā când ne-am certatū; dēr nioi tu n'aveai totū dreptulū. Dā-mī mēna!”

Fără nioi unū cuvēntū fi întinseiu mēna. Elū mī-o strīnse cu intimitate în drēpta lui. Unū fiorū de spaimā mē cuprinse atunci și cu ințēla vēntului mī-o retrāsei.

— „Ce-i?” mē întrebā elū îngālbini-ndū. „Nu vrēi, nu iubesc pe amiculū tēu?”

— „Da”, îngānai eu, „ba da, te iubescū, dēr mēna....”

— „A, afurisitulū de degetū”, mē intrerupse elū uitāndu-se la inelarū, care era de jumētate tăiatū, „lāsā cā îți spunū eu totū, dēr ne-amū împacatū, nu-i așa?” și ne mai așteptāndū nioi unū rēspunsū, mē sārūtā.

— „Șeđi și spune-mī, pentru Dum-neșeu, cum ai venitū aici? Dēr desbracā-ți hainele, cāci ești udū pānā la piele!”

Fără voiā unū suspinū de durere mi-se strecurā pe buze, când ilū privii acum la luminā.

Cum se schimbāse!

Nu mai era elū rumenulū și frumosulū Lazărū de odiniōrā, ci par' cā era chipulū lui vēdūtū intr'o oglindā concavā, care are defectulū de a arāta tōte lucrurile intr'o luminā palidā.

Fāța 'i se lungise, umerii obrazului 'i erau eșiti, gura 'i era mai mare și sbārcitā la margini, mustețele și barba nefindū-i de multū rase, crescurā ca nisce țepe, dāndu-i astfelū unū aspectū de miseriā; pelița lui era pālītā și lucitōre și numai ochii lui albaștri cufundați sub fruntea lui cea latā, numai ei și-au mai pāstratū luciulū lorū de odiniōrā

Elū mē ascultā, și desbrācāndu-și hainele se așeđā în patulū meu, pe care ilū așternui ingrabā. Apoi rupsei o ladā veche de lemnū și așītai cu ea foculū, care de abia își mai arāta ochii lui roși, și luāndu-mī pālāria plecai se iau cēiu și țigāri dela orișma de peste drumū, care — imī dedea și pe datorii.

Cānd mē întorsei, amiculū meu stetea tăcutū sub plapomā, ēr flacāriile cuprinđēntū repede scāndurile uscate, începurā se rēspāndēscā o căldurā plăcutā și molesitōre.

tenszky, care se supărase pentru-că d-lui Jancso într'un articol din Sibiu a condamnată faimosă broșură, în care se cuprinde memorabila irasă: „La o parte cu minciuna convențională, că noi Maghiarii n'am voi să despoiem pe naționalitățile de naționalitatea lor” etc. D-lui Jancso ăce în acest articol:

Nu este o minciună convențională, ci un adevăr, că noi Maghiarii nu vrem să despoiem de naționalitatea lor pe concetățenii noștri de limbă străină; aceasta o susțin hotărît, ba m'ași lupta hotărît și energic chiar și în contra ori-cărei tendințe, care, purcedând din punctul de vedere al d-lui Kosztensky, ar deveni o axioma de stat, după care ar trebui să despoiem de naționalitatea lor pe concetățenii noștri de limbă streine. Cugetarea d-lui Kosztensky pote fi foarte frumoasă, ca teorie, pote să fiă un lucru cu spirit și logice neeseptionabil, d'ér se opune tradițiilor noastre istorice și spiritului politicei noastre mai nou. Széchenyi, Wesselényi, Franciscu Deak, Kossuth, Br. Eötvös, Andrássy nu ni-au învățat prin scrierile și creațiunile lor la așa ceva, oi la contrariu.

În genere nu pote sta tesa, că séu statul maghiar se descompune, se dărâmă, séu naționalitățile trebuie să se nimicească. Statul maghiar pote exista — și încă fără de nici o construcție federativă, — ca stat unitar național, fără de a despoia de naționalitatea lor pe concetățenii noștri de limbă streine. Indată-ce în politica noastră, cestiunea de naționalitate își ocupă locul ei conform însemnătății sale, îndată ce nu se va aduce nici o lege fără de-a nu se lua în cuvenită considerațiune raportul corect și înțirirea ei asupra raporturilor noastre de naționalitate, va fi numai decât clar întră et extra muros, că statul maghiar nu așteptă dela naționalități astfel de jertfe, ce nu le pot aduce, fără de ași periclită existența. Răul n'a fost decât acela, că atât guvernul, cât și dieta au considerat cestiunea de naționalitate, ca necesitate în patria noastră; în creațiunile și dispozițiunile noastre noi-odată cestiunea de naționalitate n'a fost băgată în seamă serioasă. Eu nu văd pericolul în nimic altceva, decât în aceea, ce-mi șoptesc îngrijirea, că am întârziat și cu aceasta, ca cu multe altele, în decursul istoriei.

Ar fi mare naivitate a crede, că cestiunea de naționalitate se pote rezolva séu prin forță, séu cu frumosul așa, încât nici odată să nu mai avem necas cu ea. Noi totu deuna vom avea miserie de naționalitate, până când ideea de naționalitate va fi principiu alcătuirii de stat. Față cu cestiunea aceasta politica noastră națională

n'are decât o singură problemă posibilă: a crea un modus vivendi cinstit în statul maghiar și între naționalități și a împiedea ori-ce fel de tendință, care ar aduce naționalitățile în raportu dușmănos cu statul maghiar și cu națiunea, din ori-ce cauză.

Lățirea limbei și culturai maghiare între naționalități, nu însemnă aceea, că să despoiem de naționalitate, ci numai, de-ale apropia de noi, de istoria noastră, și a-le face părtașe în măsură cât se pote mai mare de acea muncă civilizatorică, ce statul ungar trebuie s'o seversască conform misiunii sale istorice. Spiritul maghiar, cultura și patriotismul însă nu se pot octoa numai prin dispozițiunile legislative și de guvernare, fiind-că acesta se pote dobândi numai prin supremația culturală, economică, socială și morală. Existența statului maghiar atărnă singură numai dela acesta, ér nu dela aceea, ce crede d-lui Kosztenszky, ca adeoc și concetățenii noștri de limbă străină să devină Maghiari ori vréu, ori nu!

SCRIRILE ȚILEI.

— 28 Iulie.

Miscarea națională în România. Sâmbăta trecută s'a ținut la Câmpu-Lungu o conferență și un protest contra modului în care Românii din Transilvania și Ungaria sunt tratați din partea Maghiarilor. La gara din Câmpu-Lungu membrii Ligii, împreună cu membrii societății comerciale și industriale de-acolo, au așteptat cu drapel și muzică pe delegația studenților din Bucuresci. La sosirea trenului muzica în-tonă „Deșteaptă-te Române” și s'au ținut discursuri. Publicul striga mereu „ura!” La clubul militar studentul Mircea Petrescu vorbi despre suferințele Românilor din Transilvania și Ungaria. S'era s'a dat un bal în tolosul Ligii.

Căsătoria civilă. Se telegrafază din Ischl, că Majestatea Sa și-a dat învoirea prealabilă la proiectul de lege pentru căsătoria civilă.

Este Dumneșu! Un măcelar maghiar din *Somorja* era cunoscut ca ateu. Țilele acestea se pregătia toamai să taie o vacă, când isbuoi o furtună. Măcelarul își ridică cuțitul cătră ceru și cuvintele: „Apoi mai ăceți, că este Dumneșu; vedeți cum se nimicesc sămănturile!” Deodată fú isbit de un fulger și căță la pământ. A scăpat cu viața, d'ér de atunci totu me-e u strigă: „Este Dumneșu! Este Dumneșu!”

Kulturregylet-ül din Ungaria superiără își va ține adunarea generală în *T. St.*

Mărtini la 12 Septembrie n. Din acestu incidentu faimosul „patriot” *Kosztenszky* publică un apel, în care provocă pe soții sei de principii, să m'ergă în număr câtu de mare la acestă adunare.

O nouă secție a Ligii. În comunele *Teorden* și *Ciulnița* s'a înființat o nouă secție a Ligii culturale.

Monumentul dela Adam-Klasi. În urma descoperirii pietrei fundamentale a monumentului dela Adam-Klasi, se dovedesc, că acestu monumentu a fost ridicat de Constantin cel Mare, ér nu de Traianu, după cum aparențele probase. Lucrările de desgroapare se continuă cu activitate. — Între altele s'a mai descoperit un trofeu, foarte bine conservat, purtând în relief bustul împăratului Constantin. — Atătu piatra fundamentală, care e de marmură, cât și trofeul, sunt foarte bine conservate.

Deschiderea canalului dela Corintu s'a în-timplat Duminecă la 6 Aug. cu mari solemnități. După slujba celebrată de metropolitul, regele George a ținut o vorbire, în care și-a exprimat bucuria, că pote să ofere lumii o nouă cale maritimă. Elu a adaus, că întreaga operă se datoră capitalurilor franceze. Președintele companiei a mulțămît capitaliștilor pentru sprijinul, ce au dat guvernului.

Congresul internațional al social-democraților s'a deschis în Zürich. Acestu congres, pentru prima-ora e compus din delegați trimiși din toate țările și are problema de a preciza atitudinea social-democraților față de multe cestiuni importante, ca: lucrul de opt ore, obligațiunea serviciului militar, etc.

Concertu. Muzica militară va cânta pe promenadă Joi la 10 Augustu cu un program interesant. Inceputul la 5 ore și jumătate.

Correspondența „Gaz. Trans.”

Tohanulă vechiu, Iulie 1893.

Stim. D-le Redactor! În 20 Iulie n. c. s'a seversit în comuna noastră încuarterarea escadronului I de husari. Primăria comunală din locu avu bunăvoința de a-mi pune și mie în cartir 2 ómeni și 2 cai; a doua ăci însă imi puseră 3 ómeni și 3 cai, ér în ziua a treia imi aduseră încă un hornist și un cal. Astfel din grația onoratei primării, casa mea parochială a devenit o mică casarmă, având încuarterați nu mai puțin de 4 ómeni și 4 cai.

Soiam, că după lege, casele parochiale sunt scutite de asemenea încuarterări. M'am dusu deoc la primarul și pro-

vocându-m' la lege, l'am rugat să nu mi batjocuresc casa parochială în asemenea mod. Primarul mi-a răspuns: „Domnule, noi am căutat în lege și nu ești scutit; deoc vréi, fă arătare!”

M'am dus să fac arătare. M'am prezentat la fisogăbirul cercului, d-lui Iacobu Popeneoiu. D-sa imi răspunde: „Domnule, am consultat legea și nu ești scutit; altmintrelea, ce face primăria comunală o face pe răspunderea sa și eu nu mă amestec!”

Amu isprăvit-o. Legea o aveam în busunar, puterea însă era în mână primarului și a fisogăbirului, — am căutat să tac! Ca ultimă m'ngere, am arătat acestă călcare a dreptului Rev. D-nu vicar dela Făgăraș, Basiliu Rățiu, care prin telegramă mi-a și răspuns. Casul s'a arătat și d-lui vice-spanu dela Făgăraș. Nu soiu, deoc se vor lua măsurile de lipsă pentru a pune odată capăt acestor abuzuri de putere și încălcări a dreptului, ori nu. În casul contrar, mai bine ar fi să se arunce toate legile în foc, căci și așa, pe câtu timp suntem puși până și la discrețiunea celor mai din urmă slujbași unguresci, legile sunt pentru cestiuni numai o piedecă în calea apărării dreptului lor.

Pentru orientare voiu aminti, că eu n'am norocirea de-a mă afla în bune relațiuni nici cu d-lui primar și nici cu d-lui fisogăbiru. De mai multe-ori am fost silit în conștiință de-a-i face opoziție atât unuia, cât și celui-altu. De-aci provin neplăcerile. Casul cu încuarterarea cătanelor este a se considera deoc ca un act de răsunare, și prin urmare este cu atâtu mai culpabil.

De-altmintrelea cestiunea încuarterării militarilor a fost pentru d-lui primar o ocaziune binevenită pentru de a-și răbuna nu numai asupra mea, ci și asupra altor locuitori din comună, pe care d-sa nu-i preare la stomac. D-lui Nicolau Popu, funcționar în pensiune și tot-odată curator primar la biserică, i-au pus în cartir 7 ómeni și 7 cai. Acesta este o batjocură din cele mai mari; casa d-lui Popu, care nici nu se află acasă, oi pentru căutarea sănătății petrece de mai multu timp la băile din Basna, a devenit în absența d-sale o adevărată casarmă, ér vitele d-sale au fost scose din grajd și aruncate afară pentru a ceda locul cailor ostășesci.

Așa mergu lucrurile pe la noi. Pote ori cine să-și închipuască în ce poziție mă află eu astăzi, când credincioșii bolnavi vin la mine să le cetească rugăciuni de m'ngiere, ér hornistul imi suflă o trumbușă la ferestră! Elu imi suflă la ferestră de 13 ori la ăci, conturbându-mi totu liniștea în tractarea spirituală cu fii mei sufletesci.

Georgiu S. Thomasa,
parochu.

Mă aședai lângă amicul meu, care începuse a sorbi cu poftă din celiul încălzitor. Eu imi aprinseu o țigară slobodind rotogole de fum. Cercurile eșind din gură se lățiau totu mai mult în aer, așa că unele ajungându de-asupra capului lui Lazaru, îl făceau să s'eme cu un sfântu cu comană în cap.

„Arone”, încep el după ce-și aprinse asemenea o țigară, „mă veți în ce hal sunt, d'ér nu mă compătimi nici de cum. Sunt fericit așa cum sunt, precum și tu vei fi fericit așa cum ești. Am lucrat și am trăit așa, precum mi-a dictat sufletul și m'am simțit mai tot-deuna aproape de desăvârșire!”

Aci el se opri, se uită lungu la focul țigărei, suflă după un timp cenușă și-și pironi privirea spre mine. Eu clipi din ochi înțelindu-i privirile și șoptii: „Continuă!” La acestu cuvânt el tresări fără voiă, d'ér uitându-se țintă în ochii mei, reluă cu voce blândă șirul vorbelor.

— „După scena aceea familiară fugii departe, departe, unde mă conduse gândul. Fugii la Viena și mă făcu actoru. Cu o gajă mică, care abea mă susținea începui să jocu mai întâi roluri mai mici, pre cum de servitor, soldați etc. Timpul fusé ilu folosii ca să studiez roluri mai

însemnate și să intru în conservatoru. Aci mă susținea un actor renumit, a cărui simpatie o căștigai dela început, și care susținea cu totu prețu, că trebuie să-mi cultivă talentul declamatoric. Se în-timplă, că se anunță pe Duminecă s'era piesa *Hamlet*, în care amicul meu avea rolul principelui din Danemarca. S'orta însă voi ca el să se îmbolăvească și la rugăciunile mele, stărui pe lângă director să se dea piesa și fără el, garantându-i pe renumele séu, că mie încă imi va succede să reprezintu pe erou. Directorul se învoi. Mai era o ăci la mijlocu. Intrebuintai totu ce putu căștiga până atunci spre completarea studiilor mele și declamai rolul amicului meu. Elu mă laudă din răpuleri înșufându-mi curagiu, de care însă aveam cu înbelșugare, căci eram sigur de succes.

D'ér în ajunul fericirii mele, Duminecă după am'zi, primii îngrozitor soire despre m'orta mamei mele. În poț în-CHIPUI, ea a murit și eu află soirea de abia peste câte va lun. Înș în acelu momentu imi reveni în gând, că aveam să jocu teatru în acea s'era și acestu cugetu fú pentru actorul fanaticu cu multu mai puternic, decâtu pierderea născătoare sale. O singură lacrimă imi șterse imaginea acelei blânde ființe, care m'a scutit atăția ani

de sute de pericole. O, atuncea nu putu să jelesc indetulu pe o mamă, care mi-a dat viața și pote din cauza mea a murit!”

La aceste cuvinte ochii lui luciră, cum numai odată i-am mai vădit și două lacrimi mari reflectară luciul lor. Sdrobitu de căutătura lui eu mă sculai și mă apropii de sobă, făcându-mi de lucru prin j'araticul încușat.

— „Ce-i?” mă întrebă el de-odată cu voce aspră.

— „Mi-e frig”, șoptii eu tremurându și lăsându-m' pe lada cea stricată, lângă sobă.

— „Și mie”, ăce el r'ujind, d'ér apoi continuă érași cu voce liniștită: „Se-i lăsăm pe cei morți să odihnesc și să nu le turburăm liniștea!... Succesul meu din acea s'era fú strălucit. Sufletul de a-și fi putut, încă l'ași fi versat în torentu acțiunii din *Hamlet*. Când însă veni scena cu îngropătorii și luai în mână căpățina s'ermanului Yorik, pe care de atătea ori o s'arutase, pe când mă ținea pe brațe, imi adusei aminte de căpățina mamei, care încă va fi diformată. Am plânsu atunci, am plânsu multu pe bină, în fața publicului și, ca inspirat, am început să declamez versuri improvizate, cari avură un efectu ne mai pomenit. O damă din rândul I

imi aruncă chiar rosa dela pieptu... Succesele urmară de atunci înainte una după alta... Gaja mi-se mări. Jurnalele începă să vorbesc de mine ca de un talent, ér rosele începă să-mi cadă mai desă la picioare... Ei, ce să facu vorbă multă! D'onna din rândul I se amoresc de mine. Începu să trăsesc cu ea în ferioire și bogăția. Succesele pe scenă cresceau, amoru-mi crescea, succesele imi aduseră r'odele ce trebuiau să-mi le aducă: renume, ér amoru încă imi aduse fructe: o copilă bălae, cu perul de aur, numită Ileana. Doi ani de ăci am dus o viață plină de fericiri, în idealurile mele realizate pe scenă și în amorul meu... Odată veni însă și cruda gelosie, care a vrut să ne despărță. Apr'ope din senin deveni gelos pe ea... Trei ani n'am mai călcat de atunci în casa Mariei Z. și singura mea m'ngere era teatrul. O, e crudă gelosia, mai ales după un astfel de amor!... Ea e un bacoil, care te r'ode moralicesc și... e grozavă trei ani să fi în astfel de chin!... Tu mă înțelegi, nu-i așa?”

La aceste cuvinte elu se ridică de pe perină și căută țintă în ochii mei. Cu genele lăsate eu priviam la un ou ce eșea dintr'o scândură a lăzii, căutându astfel să-i ocolesc privirile. D'ér prin pleoape

Programa gimnasiului din Năsăud.

Amă primită „Raportul al XXX-lea despre gimnasiul superior fundational din Năsăud pentru an. școl. 1892—93“. Cuprinsul: 1) Maxim Popu (biografia); 2) Raportul despre speșele de susținere a gimnasiului; 3) Raportul despre fundațiunile și depozitele gimnasiale; 4) Raportul al 3-lea despre societatea de ajutorare „Vasile Nașou“. In partea a doua urmază date școlare.

Din cuprinsul acestei programe însemnă următoarele date:

Gimnasiul superior din Năsăud se susține din fondul central școlastic din districtul Năsăud. In 1892 s'au spesat din acest fond 16,931 fl. 16 cr. pentru trebuințele personale și reale la gimnasiu; și pentru 1893 sunt votate 18,188 fl. 52 cenzi.

Fondul pentru școlarii lipsiți în casă de morbu la finea an. 1892 consta din 4636 fl. 8 cr.; Fondul pentru rechisite de desen și muzică: 2945 fl. 33 cr.; Fondul societății școlarelor 2954 fl. 44 cr. Fondul Petru Puiu: 248 fl. 39 cr.; Depozitul Teodor Dumbravă: 72 fl. 42 cr.; Depozitul pentru maioralul școlarelor: 87 fl. 79 cr.

Societatea de ajutorare „Vasile Nașou“ numără: 4 membrii fundatori (cu 3 mai mulți ca în anul precedent); 100 membri ordinari (cu 47 mai mulți) și 38 membri ajutători (cu 33 mai mulți ca în anul precedent). Mai mult sprijinită a fost această societate din partea damelor române din Năsăud, cari mai toate s'au înscris ca membre. Fondul societății la finea anului școlastic constă din: 2215 florini 4 cr., dintre cari 1683 fl. 29 cr. ca fond nealienabil.

Cărți școlastice, menite a se imprumuta școlarelor mai s'erao pentru folosință, până acum nu s'au procurat, deoarece — se țice în raport — „cărțile școlastice în usă până acum, au fost luate la revedere din partea autorităților școlastice superioare și unele au fost oprite, fără a se sci motivele“. Punctul acesta ne pare cam misterios și ne-am bucura, dacă ni s'ar da oarecari lămuriri în privința acestora.

Din cronica anuală însemnă:

La 4 Octomvre 1892, s'a serbat a 80-a aniversare dela înființarea acestui gimnasiu. Răposatul profesor Maxim Popu a fost înlocuit cu profesorul diplomat Pompeiu Grigorița, care propuse tot-o dată și gimnastica. Eță numele profesorilor, cari au funcționat în cursul anului trecut: Iónu Ciocan (tot-o dată și director); Florean Moțoc, Dr. Iónu Malaiu, Andreiu Mazanec, Dr. Const. Moșilă, Dr.

Pavelu Tanco, Dr. Art. P. Alexi, Gavrilu Scridon, Iónu Tanco, Ionu Lupoe, Gr. Pletosă, I. Ghețe, Iacobu Popu (catechet), Pompeiu Grigorița. Medicu: Dr. Em. Filipan.

Scolarii esaminați la finea anului: 233; dintre acestia au fost: Români 224 (189 gr. cat. și 35 gr. or.); Germani: 8, Maghiari: 1.

Anul școl. viitor se va începe la 1 Sept. n. Esamele de reparare, cele cu privatist și cele de primire se vor ține la 31 Augustu n. Inscrierile se vor face în 1, 2 și 3 Sept.

Raportul Comitetului societății de lectură „Andreiu Șaguna“ din Sibiu la finea an. școl. 1892—3.

(Fine).

La acest crescământ îmbucurător a ajuns societatea prin compactarea unor diare complete, prin procurarea pe banii ei, der în cea mai mare parte prin donațiuni binevoitoare.

Au donat: Academia română 5 opuri în 4 vol. și 1 fasc.; Ieronim G. Barițiu 33 opuri, 89 vol. 32 fasc. D. Dimitriu 5 opuri; On. familia Ioan Popescu 3 opuri; Grigoriu Sima 3 opuri; Mateiu Voileanu, Simeon Popescu, Dr. Emilian Popescu, George Joandrea, Silvestru Moldovan, câte 1 op; Institutul tipografic și Mihail Candrea, cleric an. II câte 2 opuri; Ilarie Chendi 1 op; Gavrilu Gherman 3 opuri; Aureliu Greblea, Laurentiu Giorbea, Ioan Schiopu cleric an. II; Alecs. Herlea cl. a. I, Ioan Ciucan ped. a. III, Ilie Bunea ped. an. II, Ioan Urezu ped. an. I câte 1 op. Suma 69 opuri în 114 volume și 44 fascicule.

Din fondul societății în acest an s'au procurat 34 opuri în 38 vol. și 2 fasc. S'au compactat și înregistrat 6 diare în 6 vol. De acest isvor bogat de cunoștințe s'au folosit toți membrii. Mai cetită a fost secțiunea literară, apoi cea teologică, cea istorică, mai puțin cea juridică.

Diarele. In decursul anului Societatea a primit următoarele diare gratuit: 1. Biserica și școla; 2. Biserica ortodoxă; 3. Candela; 4. Foaia Diecesană; 5. România muzicală; 6. Familia; 7. Minerva; 8. Lumea literară; 9. Teleg. rom.; 10. Gaz. Trans.; 11. Gaz. Bucovinei; 12. Tribuna; 13. Luminătorul; 14. Timpul; 15. Deșteptarea; 16. Transilvania; 17. Lumina pentru toți; 18. Romänische Jahrbücher; 19. Tageblatt; 20. Néptanító lapja.

Abonate au fost următoarele: 21. Revista critică-literară; 22. Revista nouă; 23. Convorbiri literare; 24. Lumea Ilustrată; 26. Foaia Poporului.

Atară de diarele acestea a mai venit: 25. Unirea vre-o 16 numeri.

Tote diarele sus enumerate au fost puse la dispoziția membrilor ca și în anii precedenți, în o anumită sală corăspunzătoare aranjată.

Biblioteca de prezentu reprezintă o valoare de circa 3850 fl.

Cassa. Averele Societății în bani gata e de 831 fl. 94 cr., din cari la „Albina“ sunt depuși 830 fl. 81 cr., er' disponibili la cassa 1 fl. 13 cr.

Intratele anului acestuia fără saldulu anului trecut facu 288 fl. 32 cr. Eșitele 296 fl. 73 cr. Adeca speșele trecu preste venit cu suma de 8 fl. 41 cr. Acest minus a provenit din speșele cele mari, ce le-a avut societatea în acest an.

Capitalul neatingibil la începutul anului prezentu e de 560 fl. 30 cr., la care adaugându-se 10 la sută din venitul brutu anual, rezultă un capital neatingibil de 589 fl. 13 cr.

Archiva. In acest an în arhivă au intrat 91 acte, cari toate alăturându-se la cele din anii precedenți, se află în bună ordine.

Colecțiunea numismatică. Cu finea anului școl. 1891/2 colecțiunea numismatică consta din 181 piese reprezentându o valoare nominală de 28 fl. 86 cr. In decursul acestui an colecțiunea s'a înmulțit cu 28 piese în valoare de 1 fl. 34 cr., prin urmare numără 209 piese în valoare nominală de 30 fl. 20 cr.

Sala de lectură și mobilierul societății. In anul acesta, ca și în cei precedenți, Societatea a avut la dispoziția 2 odăi; într'una s'au păstrat cărțile din bibliotecă, er' cealaltă a fost întrebuintată ca sală de lectură.

Intr tablourile din sala de lectură s'au mai pus tablourile teologilor și a pedagogilor de an. III din acest an, în valoare de câte 40 fl., tabloul delegațiunei române la Viena în val. de 6 fl. și tabloul în oleu alu primului președ., alu lui Ioan Popescu, în valoare de 63 fl.

La mobilierul societății s'a mai adăus în acest an un dulap pentru bibliotecă.

Intregu mobilierul societății reprezintă o valoare de 493 fl. 60 cr. Er' întreaga avere calculată în bani reprezintă o valoare de circa 5100 fl. v.

Adaus. Făcându o reprivire în urma celor espuse și asemănându starea societății dela finea anului cu cea dela începutul lui, putem constata cu bucurie un progres orecare. Ce e drept, acest progres e încă modest, der asta nu ne împedecă de a spera, că în viitor se va pute constata din ce în ce progresu totu mai mare.

Elevei seminarului nostru, fiindu convinși despre necesitatea acestei societăți și despre avantajile și foloșele, ce le oferă,

de sigur vor lua parte în număr câtu se pte de mare la înaintarea ei. Așa apoi multu la olaltă lucrându cu un interes viu, cu energiă și cu zel neînfrânt și, ce e mai mult, cu o bună înțelegere ei între ei, vor pune societatea în plăcuta poziție de a realiza pe deplin scopul măreț, ce și-l'a preșpt, va pute ajunge la ținta dorită și astfel se va arăta vrednică de numele, pe care-lu pte.

Astfelu continuându va pute arăta la finea pătrării alu doilea de secolu un rezultat cu multu mai mare, decât care l'am arătat noi cu împlinirea a 25 ani de activitate.

Membrilor urmatori deci le recomandă diligență și conoordină în toate afacerile societății!

Sibiu, din ședința comitetului societății de lectură „Andreiu Șaguna“, ținută la 19 Iunie st. v. 1893.

Ioan I. Georgia m. p. George Tutaru m. p. președinte. notaru.

Sciri telegrafice.

Viena, 9 Augustu. Feldmareșalul Merkl a fost însărcinat cu conducerea provisorie a ministeriului de răboiu.

Praga, 9 Augustu. — Guvernulu a interzis de-a se aședa, conformu deciziunei consiliului comunalu, la colțurile stradelor table curatice și a ordonat ca tablele se aibă și inscripțiune germană.

DIVERSE.

Legi severe contra duelului în Rusia. Incepu a se lumina omenii și a nu mai considera de virtute ceea ce nu e alta, decât brutalitate. Duelulu începe a-și perde din valoare. Unde poporațiunea cultă nu se lapedă de bună voie de acestu mod nebuș de a-și procura satisfacțiune, acolo se pune capșu, prin asprimea legilor, mănăcirii de a se duela. Nu de multu s'au adus în Belgia o lege severă contra duelului, er acum oetimă, că ministrulu de justiție rusescu a prezentat țarului un proiectu de lege, după care uciderea contrariului se pedepsece cu temniță de șanțu de șese ani, vulnerarea grea cu trei ani, er deca duelulu s'a întemplat fără vrsare de sânge, ambele părți se pedepsece cu trei luni închisore.

Dr. Sterie N. Ciurcu

Viena, IX Pelikangasse 10. Cabinetu de consultațiune cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena. Consultațiuni și prin corespondență.

Proprietaru: Dr. Aurel Mureșianu. Redactoru responsabilu: Gregoriu Maioru.

simțiam că pătrunde un mănunchiu de rațe arștore din adănoul albaștrilor eși, cari căutau par'că să-mi scruteze sufletul.

— „Urméza“, îl rugai eu în fine, nepetându suporta acestu chinu.

— „Ce vrei mai departe?“ mă întrebă el iritat, „a, da, mai departe.... Ploua atunci și ploua tare, când mă întorsei într'o di dela un amic alu meu.... Vântulu sufla tare și într'o întorsătură a se imi smulse plindrul din cap și mi-lu esverli departe, departe în noroiu. Fugă, îl prind și o-roșu alu șterg, der noroiul era pe el de un degetu. Intru la un portar dintr'o casă învecinată.... Omulu îl curăți.... Sub pörta casei se refugiase o mulțime de lume, dau se esu, nu pot.... Mă oprescu și-mi rotescu privirile. Iudărtulu meu era o damă de braț cu un june elegantu. Lângă ei era o copilă de totă frumuseță, ca de vre-o 3—4 ani. O ficeze, atrasă de gingășia ei.... Deodată scosei un țipetu surdu.... Veđui înainte-mi fotografia mea din copilărie înțapată în bălăia copilă.... Era Ileana, copila mea.... „A, nu mă înșelase“, răcnii eu, și ne mai scindă de mine, mă arunca furiosă asupra junelui, ce ținea pe Maria de brațu.... L'am palmuitu... Ha, ha, ha!... Ce scandalu!... Duelu.... Elu imi tae dege-

tulu er' eu gätulu... Simplu așa-i.... Multu sânge a curs și de aceea mă urmărescu.... Ha! Ce te uiți așa la mine, ca și când n'ai sci?... Tötă lumea scie, că am ucidu pe fratele iubitei mele!“

Esprimându aceste ultime cuvinte elu sări din pat și se apropiă de mine. Tötă înfășșarea lui era aceea, pe care a avut'o când fugise de acasă. Printre dinții sei rinjiți olocotea un hohotu de risu îndelungu și teribilu, care sēmăna cu lătratul unui căne torbatu.

Momentulu urmatoru fu scurtu, der grozavu. Cu o forță de zimbrou apucă elu fluierulu de osu de pe masă și mă lovi cu elu în capu, trântindu-mă fără simțiri la pământu....

Diarele de a doua di anunțau, că la trei gardiști le reușiseră să pună mâna, în noțtea trecută, pe un nebuș, care fugea pe strade numai în cămașe, desculț și cu capulu golu.... Elu fu dus la poliție, unde fu recunoscutu în nebușu celebrulu actoru Lazăru Danu. Prefectulu îngrijit de elu și îlu trimise nenorocitulu său părinte.

Când cetii acestă scire, rana din capu mi-se deschise de durere din nou, și un șiroiu de sânge începu să înroșeșca podelele

Treouseră patru di de atunci. Eu mă pregătam chiar să pornescu la prelegeri, când intră servitorulu cu o telegramă urgentă. Cu mișcări febrile o deschisei. Era dela părintele amiculu meu, care-mi depeșă următoarele cuvinte:

„Fiulu meu e pe sfărșite. Bóla crece din ce în ce. Elu te doresce. Te rogu ascultă rugămintele unui bietu părinte, ce ne neconsolat și fă totu posibilulu să vii

„Alu d-tale

„Luca Danu.“

Aruncându-mă într'o birje strigai vizitiului: „Iute Ioane, să nu scăpăm trenulu!“

Ajunsei. Când intrai în odaia amiculu meu, un fior mă cuprinse. Slăbitu stetea pe patu amiculu meu svėroolindu-se în ultimele ore ale agoniei sale. Când mă dări, se ridică repede de pe perină și-și înholbă ochii spre mine. Tremura. De-odată începu să ridă și-și viri degetulu în gură suflându-lu, ca și când ar cănta din fluieru. Lângă elu era tatălu său și-lu răđima de spate.

Era o privelișce îngrozitoare, se-lu veđi cum se sbătea în chinurile nebușiei.

Cu toate acestea, mă apropiai de pat și mă aședai pe-un soanu lângă elu.

Când mă simți apröpe de elu mă apucă de roș și se uită țintă în ochii mei. De odată față 'i se însenină și ca și când i-ar fi revenit pentru un momentu mințile, elu imi duse: „Ce bucurosă ai voi să mai trăiescu!“ Der îndată îl apucă un nou acces și sđuindu-mă de mănecă urlă:

„13 Februarie!“

După acestu cuvintu elu căđu țepnu pe perină, trăgându-mă după sine. Când atinsei mâna, care se înleștase în stöfa rocului meu, un fior mă cuprinse.... ea era rece.... Murise!!!

„Nu putea fi altfel,“ cercai eu să îngănu neconsolatulu părinte, pe care pentru prima-öră îl veđui lucrându, și luându apoi o condolență am scrisu pe ea adresa:

Dömnei

M a r i a Z.

in

V i e n a.

S. Pușcariu.

Cursul la bursa din Viena.

Din 8 August 1893.

Renta ung. de aur 4%	115.60
Impr. oail. fer. ung. în aur 4 1/2%	126.40
" " " " argint 4 1/2%	100.50
Obliq. " " " de ost. I. emis.	121.10
Bonuri rurale ungare.	95.80
Despăgubirea dijmei de vin.	98.50
Imprum. ung. cu premii.	149.25
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin.	142.30
Renta de hârtie austr.	96.90
" " argint "	96.55
" " aur "	118.85
Losuri din 1860	146.50
Acții de-ale Băncii austro-ungară.	978.—
" " " ung. de credit.	418.25
" " " austr. de credit.	336.25
Galbeni imper.	5.87
Napoleonori	9.90
Mărci imp. germ.	61.20
London (lire sterlinge).	125.20
Rente de corone austr.	96.50
" " " ung.	94.30

Cursul pieței Brașov.

Din 9 August 1893.

Banote rom. Cump.	9.79	Vând.	9.83
Argint român.	9.75	"	9.80
Napoleon-d'or	9.84	"	9.88
Galbeni	5.75	"	5.83
Ruble rusești	128 1/2	"	—
Mărci germane	61.—	"	—
Lire turcești	10.92	"	—
Scris. fonc. „Albina“ 6%	101.50	"	—
" " " 5%	101.50	"	—

Nr. 4712—893.

PUBLICAȚIUNE.

Conform punctului 8 din ordinațiunea înaltului ministeriu de Interne dtdo. 9 Iulie a. c. Nru 58505/VI—11 referitoare la pericolul amenințator de cholera se convocă fie-cine, că la cel din întâiu casă de bolă suspectă de cholera să-l arate acestei autorități fără întârziare.

Brașov, 25 Iulie 1893.

**Căpitanatul orașenescu
Hiemesch.**

192,2—3

Nr. 3824—1893.

Plen.

Concursu.

Pe baza regulamentului seminarială din 1892. — §. §. 1, 3, 6, 10 și 13, se publică concursu nou pentru ocuparea postului de **economu**, la seminariul pedagogico-teologicu din Sibiu.

Emolumentele împreunate cu acestu postu, sunt: o remunerațiune anuală de 300 fl., precum și locuință, viptu, încălțitu, luminat și serviciu în Seminaru, tote numai pentru persoana sa.

Remunerațiunea anuală de 300 fl. se va pute urca în considerarea calificațiunei superioare a economului, concurenții însă au să-și formuleze cu precisiune pretensiunile lor pentru o astfel de urcare.

Dela concurenții se cere să documenteze, că sunt Români gr. orientali, cu studii pregătitoare și eventualu cu praxe în afacerile economiei domestice; de asemenea să documenteze servițiile și partarea morală de până acum.

Concursele instruite cu tote documentele necesare, sunt a se presenta Consistoriului subsemnatu până inclusiv la 19/31 August a. c.

Agendele economului seminarial sunt marcate într'o instrucțiune specială, care se poate vedé în orele de oficiu în cancelaria consistorială.

Sibiu, din ședința plenară, ținută la 5/17 Iulie 1893.

Consistoriul archidieceșan.

MIRON ROMANUL m. p. Dr. REMUS ROȘCA m. p.
Archiepiscop. secretar.

191,8—3

Numere singurateice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potu cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu, și în tutungeria I. Gross.

ABONAMENTE

la

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețulu abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe șese luni.	6 fl. —
Pe unu an.	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe șese luni.	20 fr.
Pe unu an.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an.	2 fl. —
Pe șese luni.	1 fl. —
Pe trei luni.	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an.	8 franci.
Pe șese luni.	4 franci.
Pe trei luni.	2 franci.

Abonamentele se facu mai ușor și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, cari se voru abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămuritu și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Marele Circu WOLLNER
a sosit și
incepe ađi în 10 Augustu st. n.
representațiunile sale.
Trupa constă din 60 de persoane și dintr'unu corp de baletu de 10 dame și dispune de **30 cai frumoși și bine dresați.**
Detalii în afșurile ęilnice.

Viena 1873. Medalia pentru merită.	Budapesta 1885 Dipl. de onore.	Agram 1891. Diplomă de onore	N.-Palanka 1887 Med. de anru.	Dipl. de onore Londra 1878.
---------------------------------------	-----------------------------------	---------------------------------	----------------------------------	--------------------------------

Iosifü Csik
c. și r. escl. priv.
Prima fabrică de Syrmier Portland-Cement și varu-hydraulic in **BECSIN.**
Biroulu-Centralu și depositulu: **Budapesta, V., Rudolfsquai 8,** recomandă onor. d-ni ęidari și arhitecți, întreprinderilor de construcțiuni, proprietarilor, comitetelor rurale și bisericesci, precum și onor. publicu doritoru de a clădi, propriile sale fabricate în
Portland-Cement și varu hydraulicu,
cari se liferăză totdeuna în calitate escelentă. — Prețuri curente și informațiuni se trimitu la cerere punctualu.
18—88

Paris 1876 med. de bronz.	Keeskemét 1872 med. de argint.	Nensatz 1875 med. de aur	Szeged 1878 med. p. merită	Triestu 1893 med. de aur
------------------------------	-----------------------------------	-----------------------------	-------------------------------	-----------------------------

MARIAZELLER Picături de stomachu
cari au efectu escelentu în contra tuturoru bôleloru de stomachu, suntu unu medicamentu neapăratu de lipsă pentru ori-ce casă.
Semnele din care se cunosc bôlele de stomachu sunt: lipsa de apetițu, slăbiciunea stomachului, respirațiune cu mirosu greu, umflare (vânturi), răgăiatu acru, colică, cataru de stomachu, producere escesivă de flegmă, gâlbini re, greață și vomare, cărcei la stomachu, constipațiune seu incuiare
Și la durere de capu, încărcarea stomachului cu mănăci și beuturi, limbrici, suterințe de splina, ficat și hemoroide, aprobatu ca medicamentu siguru de vindicare.
La bôlele indicate s'a constatatu picături Mariazeller, ca celu mai bunu leacu, care confirmă sute de testimonii. Prețulu unei sticle împreună cu prescrierea de întrebuințare **40 cr.** sticla, indoită de mare **70 cr.** Expediția centrală prin farmacistulu **Carl Brady, Krenzier (Moravia.)** Să se observe marca de contrafacere și subscrierea.
Picături veritabile suntu numai acelea pe acăr embalage este lipitu o fășă verde cu cuvintele „Seuge die Edfheit.“ Acăsta fășă portă și subscrierea mea.
Veritabile se află în Brașov: la farmacia Jekelius Wwe, farm. Victor Roth, farm. Jul. Hornung, farm. Franz Kelemen la „Biserica albă“, farm. Eduard Kugler la „Hygiea“, farm. Gust. Jekelius în Husszufalu 2—*

Invetătorésă de casă
cualificată în limba română, germană și musică (piano) se căcă pentru 4—6 fetețe. — Oferte instruite cu documente sunt a se adresa până la 25 Augustu a. c. la
Dr. N. Hăngănuțu,
195,1—3 în Borgoprund.

Anunțuri
(insertiuni și reclame)
Sunt a se adresa subscrișei administrațiunii. În casulu publicării unui anunțu mai mult de odată se face scăde-mentu, care cresce cu cătu publicarea se face mai de multe-ori.
Administrațiunea
„GAZETEI TRANSILVANIEI.“

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.
I. Plecarea trenurilor:
1. Dela Brașov la Pesta
Trenul mixtu: 5 ore 10 min. dimineța.
Trenul accel.: 2 ore 45 min. după am.
Trenul de persoane: 7 ore 43 min. séra.
2. Dela Brașov la Bucuresci:
Trenul accel.: 5 ore 15 minute dimin.
Trenul mixtu: 11 ore înainte de améđi.
Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.
3. Dela Brașov la Zernesci:
Trenul mixtu: 9 ore 5 min. dimineța.
Trenul mixtu: 3 ore 16 min. după am.
Trenul mixtu: 9 ore 25 min. séra.
Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.
Trenul de persoane: 5 ore 46 min. dimin.
Trenul mixtu: 8 ore 50 minute a. m.
Trenul mixtu: 3 ore 10 min. după am.

Sosirea trenurilor în Brașov:
1. Dela Pesta la Brașov:
Trenul de persoane: 8 ore dimineța.
Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am.
Trenul mixtu: 10 ore 25 minute séra.
2. Dela Bucuresci la Brașov:
Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am.
Trenul mixtu: 7 ore 1 minute séra.
Trenul accel.: 10 ore 17 minute séra.
3. Dela Zernesci la Brașov.
Trenul mixtu: 6 ore 10 min. dimineța.
Trenul mixtu: 1 ora 14 min. după am.
Trenul mixtu: 8 ore 10 min. séra.
4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.
Trenul de persoane: 8 ore 18 min. dimin.
Trenul mixtu: 1 ora 49 min. după am.
Trenul mixtu: 6 ore 56 min. séra.